

- 2) Υποχρεώνει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να φέρει, πλην των δικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2015 [αίτηση του Helsingin hovioikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Valev Visnaruu κατά Kihlakunnansyyttäjä, Suomen valtio — Tullihallitus

(Υπόθεση C-198/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 110 ΣΛΕΕ — Οδηγία 94/62/ΕΚ — Άρθρα 1, παράγραφος 1, 7 και 15 — Συναλλαγή εξ αποστάσεως και μεταφορά οινοπνευματωδών ποτών από άλλο κράτος μέλος — Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί ορισμένων συσκευασιών ποτών — Απαλλαγή σε περίπτωση εντάξεως των συσκευασιών σε σύστημα επιστροφής — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ, 36 ΣΛΕΕ και 37 ΣΛΕΕ — Υποχρέωση λήψεως αδειας λιανικής πώλησεως οινοπνευματωδών ποτών — Μονοπώλιο λιανικής πώλησεως οινοπνευματωδών ποτών — Δικαιολόγηση — Προστασία της υγείας)

(2016/C 016/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin hovioikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valev Visnaruu

κατά

Kihlakunnansyyttäjä (Ελσίνκι), Suomen valtio — Tullihallitus

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 110 ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 1, παράγραφος 1, 7 και 15 της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, που επιβάλλει ειδικό φόρο καταναλώσεως επί ορισμένων συσκευασιών ποτών, προβλέπει όμως σχετική απαλλαγή σε περίπτωση εντάξεως των συσκευασιών αυτών σε λειτουργικό σύστημα επιστροφής τους.
- 2) Τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας ο εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους πωλητής υπόκειται σε υποχρέωση λήψεως αδειας λιανικής πώλησεως για την εισαγωγή οινοπνευματωδών ποτών με σκοπό τη λιανική πώλησή τους σε καταναλωτές που κατοικούν εντός του πρώτου κράτους μέλους, όταν ο πωλητής αυτός αναλαμβάνει ο ίδιος τη μεταφορά των εν λόγω ποτών ή αναθέτει τη μεταφορά τους σε τρίτον, υπό την προϋπόθεση ότι η ως άνω ρύθμιση είναι πρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, εν προκειμένω την προστασία της υγείας και της δημοσίας τάξεως, ότι ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί με την ίδια τουλάχιστον αποτελεσματικότητα με λιγότερο περιοριστικά μέτρα και ότι η ρύθμιση αυτή δεν αποτελεί ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 202 της 30.6.2014.